

—татъкъ въ писмото си Танко ~~и~~ ~~и~~ разказващъ за този князъ рисуваше го като
—то голъмъ богаташъ и едва ли не го изкарваше братовчедъ на императора. Княза
шътъ да го запознае съ вишето Петербургско общество, така че подъ неговото покителство
шълъ да се издигне и кой знае дали нѣма да се окени за искокъ графиня или кня-
—гиня тамъ. ~~и~~ Писмото свършаше въторично накрая съ молба да
му изпратятъ пре хиляди гроша тъй като преместванието е съпроводено съ разнос-
ски за пътъ настане квартире ~~хх~~ и т.н. Стария препрочете нѣколко пъти писмото
и веднага повѣрвъ. Той даже се зарадва немоверно, изпрати му исканите пари и
му писа сривътъ басински наставления. Него денъ чорбалъки Вълко Истински се раз-
весили. Той доволно потриваше ушъ и съхислякъ вечертъта съобщи новината на
синътъ си че това са отложени отъ този сподвижникъ Борисъ че това
—Станко току погледнешъ я направа тая работа: да доведе искокъ княгиня, бо-
—гата важна такава кокона отъ царски родъ, съ салнататитъ имъ тамъ московски
съ каляскитъ, съ казапитъ — бѣрете старенъ разнеселъ. То какво ти струватъ
тебъ нашитъ кокони прелъ такава княгиня. Московскитъ княгини казавъ били бѣли
като млѣко все синеоки като пурпурата ми кана-еленчанката. А къде ли е сега Пе-
търъ? —спомни си стария и за него.

Цѣлъ месецъ Станко нишо не писа и старенъ чакаше съ нетърпение писмо. Най-
после Станко се обали, за да иска нови хиляда гроша. —Неможе татъ, —пише той
тукъ да живѣе човекъ съ малко пари, когато е заобиколенъ съ такива големци и
богати хора. За срамъ не станеш и ще подредишъ на авторитета си съ празни лъко-
—бове. А менъ ме смѣтатъ за князъ и тъй ме наричатъ: князъ Вълковичъ. —Заповѣдай
—те на вечеря княже въ графия Стремска, елате княже на бала въ князъ Горский
иначе сме ви обидени хайде тукъ хайде тамъ на ушъ ме носѣтъ. И за тебъ питатъ
поздрави го казавъ отъ менъ князъ Горчиковъ казва и непремено. — Новитъ хиля-
—да гроша чорбалъки Вълко изпрати и пакъ зачака писмо отъ синчето да му съобщи
за свойтъ успехи въ вишето Петербургско общество, но следъ месецъ два пристиг-
—налия отъ Киевъ търговецъ на риба Станъ Булгуря като се одби въ къщата му да
му донесе моруната за която той бѣше му поръчалъ съобщи че ѝхъ викдалъ Станка —
въ Киевъ. Стария зина отъ очуване и се намръщи гросно. Той изведенажъ се усъмни
че Станко само го лъжи и веднага му писа остро писмо на стария адресъ въ Киевъ.
Отговора пристигна много скоро. Станко бѣрзаше да обясни че той наистина сего е
въ Киевъ по уреждане на нѣкакви университетски работи и че веднага ще си зами-
—не обратно въ Петербургъ Ѹомъ ги свърши. Даже предупреждаваше баща си второто
писмо да изпрати на Петербургския адресъ. Чорбалъки Вълко като че ли се успокой